

TIEDOTE

Julkaistavissa 1.7.2004 klo 12

Valkoselkätikoilla erinomainen pesintävuosi

Metsähallituksen, WWF:n ja alueellisten ympäristökeskusten selvityksissä löytyi tänä kesänä 44 aloitettua valkoselkätikan pesintää, mikä on enemmän kuin koskaan 15 vuoden seurantajakson aikana. Viime vuonna pesintöjä todettiin 34. Pesivä kanta oli pohjalukemissa vuonna 1994; tuolloin pesiä löytyi vain 11. Tutkimusta koordinoiva valkoselkätikkatyöryhmä arvioi, että välitön kannan taantuminen on pysähtynyt.

"Näyttää siltä, että valkoselkätikkakanta vahvistuu sittenkin! Viime syksynä käynnistynyt mittava valkoselkätikköjen vaellus idän ja kaakon suunnasta vielä osaltaan täydensi myönteistä kehitystä. Toivoa sopii, että ainakin osa vaelluslintujen reviireistä jäisi pysyviksi. Suomen valkoselkätikat ovat kuitenkin edelleen äärimmäisen uhanalaisia ja tarvitsevat suojelutoimia selviytyäkseen", muistuttaa suunnittelija Timo Laine Metsähallituksen Länsi-Suomen luontopalveluista.

Keski-Suomi (10 pesintää), Etelä-Savo (8) ja Päijät-Häme (7) ovat perinteisesti parhaita valkoselkätikka-alueita Etelä-Suomessa. Etelä-Karjalan tehokas inventointi ja Karjalankannaksen kautta tulleiden vaellustikköjen asettuminen uudisreviireille nosti maakunnan ensimmäistä kertaa tilaston kärkeen tuloksella 15 varmistettua pesintää. Pohjois-Karjalan pesintöjä löytyi 2, ja Kymenlaakson sekä Vaasan rannikkoseudulla löytyi kummastakin 1 pesintä. Valkoselkätikkatyöryhmä arvioi, että Suomen pesivä populaatio on tänä vuonna ollut 50–55 paria. Todennäköistä on, että osa uudisreviireistä ei jää pysyviksi, sillä elinpiirien laatu ja määrä ei kaikilla paikkakunnilla takaa pitkää tulevaisuutta.

Valkoselkätikka on aikainen pesijä, ja tänä vuonna aikataulu oli normaalista viikon verran edellä. Suuri osa poikueista oli valmiina lentoon ennen touko–kesäkuun vaihdetta. Kaikkia pesiä ei ehditty löytää ennen kuin poikaset olivat lähteneet maailmalle. Kaikista löydettyistä pesistä kuoriutui arviolta 120–130 poikasta. Seurantatutkimukseen osallistui valkoselkätikkatyöryhmän lisäksi runsaasti aktiivisia lintuharrastajia Etelä-Suomessa.

Valkoselkätikka (*Dendrocopos leucotos*) elää vanhoissa lehtipuuvaltaisissa metsissä. Sopivien elinympäristöjen väheneminen 1950-luvulta lähtien on aiheuttanut kannan romahtamisen. WWF aloitti suojelutyön metsälinnustomme uhanalaisimman lajin pelastamiseksi vuonna 1987. Pitkällä tähtäyksellä sopivien elinympäristöjen lisäsuojelu Etelä-Suomessa, kohteiden ennallistaminen sekä valkoselkätikan huomioonottaminen talousmetsissä parantavat lajin selviytymismahdollisuuksia.

Vanhoissa luonnontilaisen kaltaisissa lehtimetsissä elää useita saman uhanalaisen metsäluontotyypin edustajia kuin valkoselkätikka. Muita tällaisessa ympäristössä viihtyviä uhanalaisia lajeja ovat esimerkiksi liito-orava (*Pteromys volans*), sekä lahoista lehtipuista riippuvaiset kovakuoriaislajit, kuten esim. haavanlahokärsäkäs (*Cossonus parallelepipedus*), täplämustakeiju (*Dircaea quadriguttata*) ja piilopääaatukainen (*Phytobaenus amabilis*).

Lisätietoja:

Suunnittelija Timo Laine, gsm. 040 588 17 66

LIITE:

Valkoselkätikan pesälöydöt ja reviirien yhteismäärät vuonna 2004

KUNTA	PESÄLÖYDÖT	REVIIRIT YHT.
ASIKKALA	2	2
HARTOLA	4	4
HEINOLA		1
HIRVENSALMI	2	2
IITTI		1
IMATRA	2	3
JOUTSA	4	4
KANGASNIEMI	1	2
KERIMÄKI	1	1
KESÄLAHTI	1	2
KORPILAHTI	2	2
KUOPIO		2
KUUSANKOSKI		1
LAPPEENRANTA	1	3
LIPERI	1	1
LUHANKA	4	5
MIKKELI	1	1
MUSTASAARI	1	2
MÄNTYHARJU	1	1
NASTOLA	1	1
PARIKKALA	4	5
POLVIJÄRVI		1
RANTASALMI	2	4
RAUTJÄRVI	3	4
RUOKOLAHTI	2	3
RÄÄKKYLÄ		1
SAARI	2	2
SYSMÄ		1
TOHMAJÄRVI		1
UUKUNIEMI	1	1
VIROLAHTI	1	1
YHTEENSÄ	44	65